

1900-09-01 - 1901-04-24

FACTS

Date:

1900-09-01 - 1901-04-24

Diary location:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv

Creator/key person:

Astrid Warberg-Goldschmidt

Sprog:

Da

General comments:

Dagbogen er givet til Østfyns Museer af en efterkommer af Astrid Warberg. Det vides ikke, hvem løjtnanten (s. 25) var. Frøken Voss og Frøken Ishøj (s. 29) må have været ansat hos la Cour i Odense. De kendes i øvrigt ikke. Thorvald Lammers koncert (s. 30): Draumkvædet: Drømmekvadet, norsk visionsdigt i Telemarkens folketradition om en vandring i det hinsidige, som Olav Åsteson eller Åkneson oplevede det under en søvn, der varede fra juleaften til helligtrekonger. Ankommet til kirke fortæller han selv sin vision: Han har været oppe i skyerne og nede ved havsens bund, har rejst over fjeld og vand, gennem dybe dale og hørt underjordiske floder suse. Over den rædsomme "Gjallerbro" fik han syn af paradys og sin gudmor, som sendte ham videre til "Brokksvalin", hvor der holdtes dom: Et mødested for Grutte Gråskæg, Djævelen, og ærkeenglen Mikael, der frelser sjæle. I malende og skrækindgydende billeder af de dømtes pinsler skildres således kampen mellem ondt og godt.

Det vides ikke, hvem Karen (s. 30) var.

Mundkop (s. 32): Kop til personlig brug.

Det vides ikke, hvem Hr. F (s. 32) var.

Kærbyhuserne (s. 35): Johannes Larsens forældre samt to søster, Christine/Uglen og Marie Larsen boede i Store Kærbyhus.

Torbystranden (s. 45) kaldtes tidligere sådan, men området i den sydlige del af Odense Fjord bærer nu navnet Tårup Strand.

Det vides ikke, hvem Annie var (s. 48).

Mentioned people:

Elna -
Laurentius Allerup
Ellen Agnete Amstrup
Louise Amstrup
Harald Balslev
Lars Christian Balslev
Thorvald Balslev
Laura Balslev, f. Leth
Herman Bang
Alice Bondesen
Emil Brandstrup
Thora Branner
- Fibiger, Frøken
Marie Juul
Otto Lagoni
Peter Erasmus Lange-Müller
Alhed Larsen
Jeppe Larsen
Marie Larsen
Vilhelm Larsen
Vilhelmine Larsen
Christine Mackie
Cathrine Meyer
Erhard Meyer
Otto Meyer
Sophus Meyer
Augusta Mogensen
Christian Mogensen
Otto Emil Paludan
Antoine-François Prévost d'Exiles
Leopold Rosenfeld
Ellen Sawyer
Erik Schaffalitzky de Muckadell
Christine Swane
Fritz Syberg
Vilhelm Sørensen, pastor
Nicoline von Sperling
Andreas Warberg
Laura Warberg
Christoph Ernst Friedrich Weyse

Printed version:

Nej

SUMMARY

Astrid Warberg skriver om livet på gården Erikshaab, om sine forelæser, om opholdet som pige i huset hos Alhed og Johannes Larsen i Kerteminde mm.

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på omslaget:]

N_o_26

Dagbog

Astrid Warberg

1ste September 1900. – 24 April 1901

["Titelblad":]

Dagbogsoptegnelser

af

Astrid Warberg

Fra 1ste Sept 1900 -

[S 1:]

Erikshaab

Lørdag 1ste Sept. 1900

Erikshaab

Et regnmættet tungt varmt Gråvejr. Be og Mornine i Odense. Mor og Junge halvdårlige. Længes. Om Aftenen henne i Husene at se den lillebitte døde Dreng så første Gang en død – sært – men den var for lille til at kunne forfærde synderlig – bare vammelt.

Søndag 2den Sept.

Noget Rejserod. Solskin med Byger. Rejser med Mor til Odense nu med Iltoget at farvelle Tutte, der drager til Sveits – Lykkens Bæst. Træffer der forhåbentlig Klaks, som skal til Kjøbenhavn. Man er et Bæst og en Idiot. – Rejste så med Klaks til Ringe – trods "den dra[ulæseligt]" – herlig at skue. Tutte var så sød og oppe. De begge i godt Humør

Mandag 3die Sept. –

Vi drog hjem med 6 Toget efter megen Fejring.

Tirsdag 4de Sept.

Læste Manon Lescaut, som er en dejlig, gammel Bog. Junge forkølet – gik i Seng midt på Eftmd.

Onsdag 5te Sept.

Var vi alle kørende på Stationen at farvelle Tutte, der pragtfuld drog til Sveits – med Skib Kl 3 fra Fåborg til Flensborg – over Frankfurt og Basel – skal rejse rundt en halv Snes

[S 2:]

sammen med Larsens og Lagonis, derpå bo hos en Familie i Genf indtil Jul.

Hun var som sagt pragtfuld at skue – i sin elegante grønne Rejsehabit.

For Resten nytter det ikke at nægte andet end den er meget sløj for Tiden – jeg driver så rædselsfuldt og bliver med hver Dag værre af det.

Det er også underligt, så forskelligt ens Ballonfarer kan falde – eller rettere: som Ballonen dog går op og ned - snart glad og virksom og forhåbningsfuld overfor Verden og dens Underværker – og snart så uendelig træt og tom og modfalden og uden al Kraft til at tage sig sammen. Det ærgrer mig at et stort og solidt Menneske slæber sig så ganske unyttig igennem – Meningen må dog være, at enhver får sit at passe og virke og ikke, at man slæber sig igennem Tiden blot for at komme igennem. Snarere vil jeg tro, at man skal holde igen på den altfor hurtigtløbende Tid – og få det mest mulige ud af den. - .

Om Eftermd. en meget ensom, men god Tur – op gennem Skoven – over Toftved – bag om alle Orebakkerne – gennem Tves Have – ad Landevejen hjem; traf der Mornine – og vi plukkede lidenskabeligt Nødder i de

[S 3:]

levende Hegn.

Torsdag 6te Sept.

Havde bestemt at stå op Kl 7½ - stod Kl 8½ – dog Fremskridt. Har nu igen besluttet at stå op – vil til at gøre noget – al den dejlige Magerhed svinder desuden ellers. Føj for den lede Fanden, hvor man er et planløst og unyttigt Krapyl – går nu ned og syer for Mor.

Var siden en god Travetur over Orene – Ruskvej med Småbyger – så storartet ud.

Fredag 7de Sept.

Oppe 7½. Be og Mornine med 1ste Tog i Odense, derfor en Del tidlig oppe. Vi har ellers fået herligt Vejr. Højt stille Solskinsvejr hele Formd. Fik en Spilletime hos Junge. Blev sat til Opvadsknigen etc. Nåja, nu har man da begyndt med "et og andet." Vi er i Underholdning med 3 unge betalende Piger, som vi skal måske have til Nov. Det er skidt med Finanserne, og det må jo blive deres Sag, om de gider gi 50 om Måned for at gå her og tørre Stoleben og Kaffekopper. Mens jeg sendes ud for at foretage mig det selvsamme – for en Løn! Forholdet er mig imod – men dem om det.

Lørdag 8de Sept.

Oppe 7 – at gå Tur før Kaffen i det herlige Vejr. Brev fra Elle - at de kan og vil gerne have

[S 4:]

Mornine, som så afrejser her i Efteråret. Flokken svinder ind efterhånden – nu bliver vi kun 4 Juleaften – 4 Unger – har Junge og jeg regnet ud.

Om Eftermd. var Junge og jeg en brillant Brombærtur til Grøden i Morgen Gik bagom Orene – herligt nød to Cigaretter undervejs. Og fandt to sellende fulde Æbletræer – slæbte med hjem så mange vi kunde på nogen

Måde have i Kjolerne. Lagde strax mægtige Planer om Æblemost el lign. Spørgsmålet er nu blot, hvis Æblerne lovformelig er. Er det Grevens – så tager vi dem uden Betænkning – er det Mogensens – siger vi til ham, at det er Skovfogdens – er det dennes, da siger vi, at Æblerne må være Mogensens – siden de findes på hans Mark – ja, naturligvis er Æblerne vores! ---

Om Aftenen det mest storslåede Fuldmåneskin – men man Køter var jo altfor knusende træt i Raden – den Møjrad. Junge travede dog ene i Haven – og råbte op til mig at det i Aften er en Måned siden hun bestemte at måtte rejse til Langeland – 8 Aug.

- Nå således. Ja, det var jo ogsaa

[S. 5:]

en alvorlig Historie for Junge – og er trolig nok ikke sådan at komme over.

For mig elendige er den Sag naturligvis længst bilagt – man er jo en flygtig Tølpert. Ja men Herregud – det er dog den velsignede Natur, der skaffer os Kvinder så yndige Tillæg som falsk – troløs – osv.

Beständig lader man sig bedrage af Naturen og tror, at dette er Kærlighed. Og så er det blot – Kønsdrift. Før Venskabet er med erkender jeg ingen Kærlighed. Venskab er Kærlighed.

X)

Søndag 8de Sept.

Sov o Rædsel – fra Ker. Fru Monica og hendes Mand¹ cyklende. Fin Middag på dem og Mogensens. Junge fortalte Historien om, hvorledes Mor kom hjem fra en Juledagsgudstjeneste med følgende "Hør Børn, jeg har virkelig siddet og tænkt på i Kirken – om vi dog ikke skulde se at få arrangeret en lille Dans - - ." – det var ved at se så mange unge i Kirken. Samt ligeledes, hvordan Mor engang oppe i Kirken vilde tage sin Salmebog ud af Etuiet – og så fløj et Spil Kort ud og spredtes med Jubel for Næsen af de alvorlige og bestyrkede Kirkegængere. – Vi var Småunger x) understreget af Din Dis - for de Ord skal glæde Dig.

[S 6:]

dengang, og havde nok puttet det i.

Jeg var en lang god Nøddetur udenom [G?]ellerød – fik en Masse – og nød den varme Septembersol.

Stak i det hele taget mest mulig af – kan ikke tåle Ægteparret Monica. Hun er så stor og grim og grov og han er så lille og sippet og forloren – uha. Så mig helt glad i Fru Mogensen – ved at se på Fru Monica.

Og Fru Mog. skal dog have en meget stor Lille og koketterer uafsladeligt med den både i Dragt – Tale – og Væsen.

Nej, da bærer Be sin Antydning anderledes fornuftigt – den anes ikke; hun så storartet ud i den hvide Mollskjole – og taler naturligvis aldrig om Svøb og Børnetøj.

Men Puffemand henrykker hele Selskabet med sine Smaaindfald, mens Rasko² nedtrykker alle ved at vælte en pragtfuld blomstrende Justitia.

Og endelig spiller henholdsvis Mornine og Junge os op til Extase – i hvilken Gæsterne bryder op – og vi kan med Ro gaa i Seng efter en brydsom Dag.

Glemmes maa ikke, at store Dedemand

[S 7:]

var her cyklende Kl.9 i Morges – og drog Hjem igen nu i Aften – vores store kønne – sejge – Karl!

Bæstet her – derimod – går omkring og længes lumsk efter en god og virksom og sund Vinter i Kjøbenhavn – rigtig se høre – l_ære_!

Tirsdag 10de Sept.

Las og Be og Gayen kører i Ponyvognen med Dora³ elegant til Svanninge. Mornine og Junge rejser til Odense at se Vandrefolkene og høre Portugiseren Sousa, der synger så kolosalt.

Mor og jeg stopper stille Dækketøj i Dagligstuen hele Eftermd., da det regner.

Men efter Te går Pallam og jeg en pragtfuld Tur i herligt Måneskin -, hen over tætte kolde hvide Dampel!

Vi går til Sallinge Kro og nyder en Bajer og et Glas My.

Onsdag 11te Sept.

Fint Vejr hele Formd. Stilhed og Ro. Øven sig og Befinden sig vel. Eftmd. trist men smukt Gråvejr. Travede alene lige over Middag til Ølstedgård hvor de heldigvis lige kørte ud, men bød mig blive til de atter kom.

[S 8:]

Drages med lille Frk Bertelsen,⁴ der er utrolig kedsommelig og gammelagtig. Men Nete er jo en kvik Unge – vi var i Haven og åd kolosale Frugtmasser – de har jo så Guderne må sig forbarme!

- Travede hjem henunder Aften – over Markerne. Kørte lidt med Christen Knudsen & den smukke Hans Bech.⁵ Han havde funden mit Ur, som jeg tabte på Vejen derover. Det er en flink Fyr og fornøjelig at snakke med – fortalte mig om alt sit Skyttevæsen. Det mindede mig om gamle Dage, da man var ung og grundtvigiansk.

Torsdag 12. Sept.

Læste i Bering Lisbergs store Bog om den franske Revolution til langt ud på Natten. Var gal over ikke at nå den helt, men Bøgerne skal jo sendes nu.

Fredag 13de Sept.

Et henrivende varmt Septembervejr. Var ude at plukke Nødder om Eftermd. Det er en herlig Sport – at klatre i de store høje Hasler; forbandede mit overflødige Pund, der rigtig kommer på tværs når man skal ud på de yderste Grene. For Resten gælder det ikke så meget om at

være let som om lidt Behændighed – man skal fordele sin Vægt på en hel Masse Grene – hvile ligeså meget i Arme som i Ben – hvilket ligger godt for mig -. Senere på

[S 9:]

Skrænten (først i Kjolen nemlig, hvor jeg fik over $\frac{1}{2}$ [Tegn for pund] afhassede på én Busk!)

Maleren⁶ er her til

Søndag 16de Sept.

Travede til Kirke i Heden i en stegende Varme; men havde ikke Spor ud af Prækenen, som der virkelig heller ikke var noget ved.

Derfra direkte til Egelund,⁷ hvor de andre allerede var midt i Aftensmaden. Grove-Rasmussen⁸ – Dedes store gamle Ven – og Mogensen var der. En underskøn Aften at gå hjem igen.

Mandag 17de Sept.

Langt sjovt Brev fra Tutte til mig – om alt hendes Værk og Leven dernede i Genf – den Lykkens udvalgte.

Om Eftermd. i Charabachen i Gammelskov efter Brombær – Las – Be – Gayen – Mornine – Junge – Jørgen – jeg.

Der var vidunderligt ude i det dejlige Septembervejr – de store Skove – og Kørerne med Klokker om Halsen! Fik Kaffe og Kager og Blommer og Pærer hos de rare Folk. Plukkede 30 Pund [Tegnet for Pund] Brombær.

Tirsdag 18de Sept.

Om Eftermd. kørte Las og Be og Gayen og jeg med Dora ud til Tues Have efter de vilde Æbler

[S 10:]

fyldte 1 Tønde [”1 Tønde” indsat over linjen] hele Vognen – de var storartede – store røde – smukke – saftige – netop til Most. Jeg gik hjem.

–

Onsdag 19de Sept.

Da jeg på Morgenturen gik forbi den lille Skov – så lå der på Jorden det fineste Tæppe af brogede Blade – let og uberørt – og mens jeg gik forbi faldt endnu et Blad stille og resigneret ned og fjøede sig til de andre – det er Efteråret, som kommer.

Det var tåget Gråvejr, og jeg gik op i Skoven. Ja, der var bedårende! Så blød og stille lå Tågerne ind mellem de mange tunge grå Stammer. Og nede i Buskene var der bygget Tusinde fine Slotte af de flittige og kunstfærdige Edderkopper. Kun om Morgenen kan de ses, disse dejlige Spind, når Duggen har farvet de usynlige Tråde sølvgrå og blanke og synlige.

I Skoven er der stille
Og den kan ensom gå,
som søger efter Hvile,

men og ["og" indsat med blyant over "men"] ingen Fred kan få.

Det nager og det piner,
alt som er tænkt og gjort
i dette korte Halvår,
der er løbet så fort!

[En parentes er sat omkring ovenstående vers]

Men Skoven er så stille
så ensom og så stor
- den taler Ord så milde,
hvori al Visdom boer.

[S 11:]

Den taler om sit eget Liv
gennem Vinter og Vår
Om Glæde og Smerte
fra År og til År.

Om Liv som blev levet
I Glæden en Stund –
Om Livet, som gik bort
til den evige Blund.

Om sollyse Dage,
når Fuglene sang
Om Vinterens Mørke,
når Dødsharpen klang. - -

Alt det, som er mistet
kan findes igen –

Og Den ["Og" indsat med blyant før "Den"] skal intet frygte,

[Skrevet langs højre margen; lodret:]

Læs disse Vers med Glæde og husk altid, at for os er Bitterheden
udelukket, og vi har kun Skønhed og Harmoni at se tilbage på. Derfor er vi
nu Venner!

Dis

18 Marts 1903.

(til Peter Bichel)

[S 12:]

Torsdag 20de Sept.

Solskin igen. Rart at være kommen i med den Morgentur - oppe 7 hver
Dag – en Kop kogende Vand – Tur – Havregrød – Kaffe. Den Satans Mave
fordrer jo Opvartning. Spiller hos Junge - hun er forbavsende til at give en
Blod på Tanden, så man får en knusende Lyst til selv det værste
Dævelskab af Øvelser.

Fredag 21de Sept.

Opdagede på Morgenturen, at der var modne Nødder i Skoven. llede
derop igen efter Kaffen og var deroppe lige til Middag Kl 1. Plukkede med

den vildeste Lidenskab – det er en herlig Sport. Fik 4 [Symbol for pund] afhassede!!

Be og Mornine kørte med Dora en Visit til Arreskov – nærmest fordi Be vilde bede Greven om Tilladelse til at tage den gamle udhuggede Sten, som ligger omme på Gelskov - de vilde bruge den til Grundsten i deres nye Hus. Det vilde være Greven en Ære og Fornøjelse; han havde naturligvis set Stenen – som han jo ser og ved Rede på de utroligste Småting hele Godset over – og han var kommen til det Resultat, at Udhugningen forestillede en Kvindefigur – sært nok, det er nemlig to kæmpende Løver.

Lørdag 22de Sept.

Nogen Travlhed. Jeg møver mit [ulæseligt ord] endelig

[S 13:]

engang igen og sætter Blomster i over hele Huset dvs Stuerne og her. En vældig Buket store enkelte Georginer tager sig pragtfuldt ud i det høje slebne Glas til Spisebordet – og så er der Gyldenlak – Reseda – Gyldenris og i det hele har vi usædvanlig mange storartede Blomster i Haven og i Anlægget – og hvad var man også uden dem.

Om Aftenen kom o Jubel – gamle Studimse.⁹ Han er forfærdelig brillant – sjov – enestående - - - !!!

Og Dede kom cyclende. Og jeg fandt om Eftermd. at min Cycle var punkteret, og nu skulde jeg netop til at cycle i Morgen – første Gang efter Katastrofen med Raden. Gal – gal.

Forpagter Mogensen kom til som en Frelsens Engel og tog til min Rørelse Slangen med hjem at bøde!!!

Søndag 23de Sept.

Ak! Slangen det Bæst holdt ikke og al den Umage var forgæves! – Harald rejste om Formd. Harald Leth¹⁰ kom om Eftermd, der iøvrigt var stille og gnaven. Særlig da Las om Aftenen kom med en stor Kurv Champignoner, der skulde dels laves til Aften og dels syltes – Junge måtte hen at sylte – føj efter en rubbevern Hviledag. Og vi skulde netop spise lidt tidligt – Marie og jeg skulde nemlig

[S 14:]

til Skyttebal. Ærlig talt gik jeg kun derop for Motionens Skyld – det er jo en glimrende Motion således at danse ustandselig i 5-6 Timer – jeg taber regelmæssig mine 3 Pund – det er mere end jeg kan sulte mig af på mange Dage – ufatligt! Nå Ballet; ja, det nu sørgeligt nok, at man vokser fra sådan uskyldig Sport; men for Resten er det forfærdelig morsomt at danse – selve dette: at ordne sit Legemes Bevægelser ind under de forskellige Rytmer i Musiken. Men det er Ånden deroppe, som jeg ikke længere finder så mageløs – ja Gudbevares det er flinke og rare Mennesker allesammen; men hvor er det frie – det utvungne – naturlige –

det intelligente – særlig hos Pigerne savnes alle disse Egenskaber så utroligt. Tavse og generte og flove sidder de langs Væggene og tør ingenting sige – allermindst deres Hjertens Mening. Nå, der er dog heldigvis Undtagelser.

Jeg tørster snart ganske umådeligt efter at se en hel Masse fremmede Mennesker, der er kloge og fine og frie og ikke bonerte.

Gå herhjemme evig og altid – i det samme. - . det samme - - !

[S 15:]

Men videre – og næsten det bedste – vi gik hjem i et herligt mildt stille skyet Vejr – (12° Reaumur). Og dejligt er det ganske langsomt at drive hjemad efter så store Anstrengelser. Da jeg fik taget Bad og kom i Seng var Kl ½3.

Mandag 24de Sept

Mindre godt derimod i Dag at vækkes 6½ for så at slide uafbrudt hele Dagen. Vi havde en Mand ovre fra Ølsted med Frugtrive og Presse for at få Most af de vilde Æbler. Der var 10 Skæppe. Las og Be - Mornine var om Eftermd. ude efter 8 til – ganske sjov at erobre sligt lige ud af Naturens gratis Skød - ligeså med de 30 Pund Brombær fra Gammelskov.

Tirsdag 25de Sept

Far kom hjem fra Kjøbenhavn – og var så rask og så fortællende og det hele var så hyggeligt og samlet. Studimse kom til Middag. Om Eftermd. Christiane Munk og Wøldike med lille Søn.¹¹ Vi havde et Par Rygetimer oppe i min Stue. Om Aftenen sang Harald en Mængde dejligt – Weyse – Lange-Müller – Rosenfeld – o m. a til Mornines glimrende Accompagnement. Til sidst fik vi Bondehistorier af Harald – Gia! Det røde Kammer – o m a. Sluttelig Gråpærer – da var Klokken 2 Nat. Kommen op i min Stue satte

[S 16:]

jeg flot mig til at skrive, så Kl. blev ½ 5 Morgen.

Onsdag 26de Sept.

Op ½ 7 – skønt nødig! Stor Travlhed Mor rejste til Langeland med ½ 11 Toget, Harald til Odense med samme Tog. Over en for Resten Ubetydelighed kom det til en vældig Scene mellem Be og mig, i hvilken Be læste mig så grundig Teksten som jeg desværre endnu aldrig har oplevet af nogen. Det var mig, der begyndte med at spørge, hvorfor hun var mig så rasende fjendsk - jeg var mig nemlig ingen Uhumskheder bevidst. Men nådadada! Pointet var, at jeg gik herhjemme og blev en mere og mere Flab – mere og mere mislykket og uduelig – kan intet, gør intet, er intet – plejer bare – min Mave – lig gamle udlevede Mandfolk – og – bliver så ganske rasende forkælet – specielt af Junge – men også meget af Far og Mor, skønt ikke så meget som før – er uvillig og tvær så snart jeg blev sat til noget eller bedt om en Tjeneste – selv Las syntes det - - o s v. Det hele kom mig så aldeles overvældende og uventet – men mit Forsvar faldt

hurtig til Jorden for

[S 17:]

Bes kraftige og overbevisende Argumenter. Faldt så desuden i lidt Tid så Ord blev mig ganske umulige. Tidningen fremkaldtes nu nærmest derved, at Be – som jeg troede mig så hadsk – i Virkeligheden havde tænkt og set så meget på mig og mine Forhold, at hun gad sige mig alt det.

Til sidst mildnedes det en hel Del, idet Be talte om, at jeg absolut skulde ud – hvor Fanden så hen, for dette Liv som Stikirenddeng - af hvem intet bestemt fordres men som til fuldt må tage Høvl og Skub – det var jo rent umuligt at leve under, men Be mente, at Pladsen hos de gamle Larsens var netop tjenlig for mig – udviklede og beviste dette.

Dette var en stor Epoke.

Man har enormt godt af at høre Sandheden; at blive rakkert lidt ærligt til op i ens egne Øjne. Det er desværre så sjældent, at man bliver Genstand for så megen Interesse og Opdragelse. Og det er vist kun altfor sandt med de mange Udyder – at det var galt fat, har jeg længe set og mærket men dog næppe så detaljeret. Tak Be!!!

[S 18:]

Havde Gudskelov et Arbejde med at plante nogle Blomster i Haven. der ilede jeg så ud og fik Tuden blæst af Ansigtet – grov som en rasende i den sorte regnblæste Jord – selv så oplaast i alle Grundbestanddele. Den Tuden blev ved at bryde op og Arbejdet var fuldendt, så styrtede jeg resolut ned over den regnvåde Regn Eng [”Eng” indsat over linjen] – ud en rask Svømmetur i det isnende kolde Vand. Nåede det lige mellem to store Byger – rasende Blæst og Kulde – men frisk og oplivende.

Op med Fart at stryge i Tålmod Resten af Dagen. Onkel Emil kom.

Forfærdelig grinagtig med al sin Banden og alle sine excentriske Idéer.

I øvrigt Puttes Fødselsdag i Genf 21 År.

Torsdag 27de

Oppe tidlig – Travlhed hele Dagen uden at blive klædt om engang. Godt iøvrigt.

Fredag 28de

do do do do

Skrækkelig Kulde og Bygevejr. Ild i et Par Kakkelovne

[S. 19:]

Lørdag 29de Sept.

Som Junge havde spået: herligt Solskinsvejr!

Pause.

I hvilken Elna har været her, og Onkel Emil – der begge ere vældig gode og elskelige.

Søndag 14de Okt.

Det er iøvrigt gode Tegn at sålænge ikke er noteret. Jeg har nemlig været ”flink” og tilfredsstillet mine Medmennesker ved Flid og bestandig i

Virksomhed og Ståen tidlig op om Morgenen, og Gåen ind på at tage til Kerteminde for den 10 Kr. Gage mdl. – Skrub bliver det jo så. Og nu sidst ned "at sy som en besat" ganske vist på egen Forsyning men det skal jo gøres. Får nu hhv. Dahls Dragten¹² uldne og linnede Combinationer og er meget glad over den. Bare Fandens så mange Penge der går til, når man således skal equiperes op. Og jeg er ganske i Laser – oversået med Sikkerhedsnåle og Rimpninger – man kan jo ikke passe alle Dele med lige stor Ihærdighed.

[S. 20:]

Dagen i Dag var ellers meget rolig og stilfærdig med Dunder i Kakkellovnene nede – koldt Ruskbygevejr ude. Måske lidt skuffet for Junge og mig, da vi ventede forgæves Klaks - han har været i over 8 Dage på Ditlefslyst og endnu ikke sat sine Ben her – Skandale! For Resten er både Junge og jeg normale og rolige – dog særligst jeg. – Stakkels Be har ligget omvendt siden hun blev noteret sidst; var oppe første Gang i Dag, men Hoftens er lige skidt, så de bliver da her til November; Be og Gajen; Las rejser i Morgen.

Man brød op tidlig i Aften med den Hensigt at gå i Seng. Kommen herop, blev Junge og jeg pludselig fast besluttet på at ville have Ild på hendes Kams; travede ned efter Brænde og Ild – alt gået ud, men jo mere der ikke var jo mere vilde vi have Ild – og det lykkedes med Tændstikker og Pindebrænde – så nu sidder vi i Lys og Varme og Hygge og Tobak og nyder Tilværelsen. Junge laver med Regnskab – hun har brugt 650 Kroner til Husholdningen siden Maj – foruden Brød og Kolonialvarer! De Satans forbandede Penge – for gror på Træerne gør de jo ikke -.

Søndag 20de Okt.

Skrubbende travlt har vi haft fra Morgen til Aften med Vadsk og Kalkning og Rengøring. Jeg har set mit Snit til en Eftermd. at sy et elegant Kjoleliv – ganske på egen Hånd, rødt

[S. 21:]

Flonel med grønne Ærmer. Selv Be siger, at det er smukt. Blusen er min gamle, men ikke videre brugte – Uldklokke, og Ærmerne er af Strømper. 1 Par slog lige til = Ærmer og Pibekrave i Halsen. Optræder deri om Eftermd. til hvilket som helst Fremmede.

Og af Epoker for mig er hændet, at jeg skal tjene hos - Las og Be i Vinter. Tilmed som Enepige! Mærkeligere endnu – jeg glæder mig til det! 6 Kr. mdl af dem, og 6 af Far; Plus Fodtøj. Skal ellers klare mig selv – eller deraf.

Jeg har ligget hos Be i de sidst Nætter, mærkværdig så det trætter at holde Puffen ud den ene Gang; man vogter hele Natten efter hans lille Signal.

Junge og jeg har så småt sat os en hyggelig Søndag i Hovedet for i Morgen; de skal til Middag på Sandholt; og vi venter Klaks. -

Det er en rigtig "Søndag Aften" med Kulde ude og Varme inde - Hygge og Fred i Ellestuen efter den larmende Dag; og rent Tøj og Balle. Jeg har ordnet alle mine Brevsager og brændt en Masse Relikvier - som dog til sidst er noget sentimentalt Unytte. Sidst brændte den dejlige Buket Roser, som Klaks gav mig - det var en af de sidste Gange, han var her mens jeg endnu lå - Forbi - forbi - er alt skønt på Jord Mon aldrig det vender tilbage?

[S. 22:]

Pause.

Freitag 26de Okt.

Et sært Liv - så stuvende travlt bestandig. Nu er da Tæpperne på, og Vadsken næsten færdig; Rengøringen ligeså. Gæster har bestandig forstyrret - Degnens - Præstens - Pastor Sørensen (2 Dage) - Sandholterne (nu i Eftermd.

Far var i Går til Missionsgalleras sammen med sin gode Ven Pastor Sørensen Husby. Først Middag på Nybøllegård med en Del Præster, siden Diskussion (Santal-Missionen) og sidst et Møde i Forsamlingshuset. Mor var forarget over, at Far tog med, og Far var selv bagefter meget misfornøjet med hele Balladen - havde ikke tænkt det var noget så ækelt og usmageligt Hokuspocus. Pastor S. gav da Far Ret i meget - at det var Bavl og Salvelse.

Og jeg går og spekulerer i en Ordning af Tjenesteforhold således at vore højtuddannede og vellønnede Tjenestepiger tog forskellige Pladser i England - Frankrig og Tyskland at lære Sprog - se nye Steder og Sæder. Man kunde vel arrangere en international Adressering el lign. - Har f Eks. skreven til Tutte, om hun ikke kunde se lidt på Sagerne - Forholdene m H.t. Løn - Arbejde - Be-

[S. 23:]

handling - og skaffe mig en Stuepigeplads dernede enten til Maj eller Oktober - Nov. - - Da hellere skruppe et sådant Sted, hvor man samtidig lærte Sprog - så skønne Egne. Jeg er meget inde på Sagen. Tænk om man kunde praktisere Ideen så vidt, at man fik set alle skønne Lande i Europa - Rusland - fik lært sig Rusland med dets sjove Sprog - at kunde studere russisk Literatur på Originalsproget - ud ud - at man virkelig bestandig går hjemme og gnaver. Nåja - lad os da så lære i denne Vinter - jo mere Øvelse man får i sit Skrub - des mere Tid til dét som er bedre og skønnere. Men nægtes kan jo ikke: at Skrubbet må til allevegne - skrubber jeg ikke - så får en anden også mit foruden sit eget - vi må hjælpes alle - så bliver der endda Fordel for enhver.

Onsdag 31te Okt.

Junge og jeg stod op Kl 5½ - med Glans. Blev kørt til Højrup, og Junge - den elskelige - fulgte. . Forøvrigt et strålende pragtfuldt Vejr - alle smukke Farvers Fest! Var til Pinsel hos Tanden to Gange - men han var kolosal

smertefri og rar. Lige op under Togtid var jeg ude hos Dede – Fruens Fødselsdag øv! men megen Elskværdighed – Tanterne og Fru Bertelsen.
[S. 24:]

– Derfra indom LaCour efter en stor Pakke. De tilbød at lade "den unge Mand" bære den til Banegården, hvilket Tilbud jeg modtog - strøg de sidste Ærinder og fulgtes med "den unge Mand" – triumferende over endelig engang at få den Fyr undersøgt - han har længe set mig interessant og flink ud.

Vi snakkede sammen ustandselig hele Vejen – og han kom til at tale om sig selv – fortroligt og uforbeholdent – som man undertiden kan til et helt vildfremmed Menneske. Han havde været ved Scenen i flere År – tvungen derfra af Forældre og Pengemangler. Arbejdede dog bestandig og håbede på Fremtiden osv osv. Talte desuden om Livet og Menneskerne i København – og så her i Fedtebyen Odense. - Han er opfødt på den jyske Hede – så den må rigtignok være stram i Odense. Mennesket gjorde for Resten Indtryk af at være fin og dannet – sjovt Sammentræf. Travede hjem fra Højrup i glimrende Humør – Måneskin og bonede Landeveje. -. Var til Chokoladegilde hos Junge (på Kamret) om Aftenen. Vi kogte den i Kakkelovnen og havde det umådelig hyggeligt og festligt.
[S. 25:]

Lørdag 3die Nov

Junge fulgte mig til Højrup til første Tog. Ilmarsch. - Hos Tanden. Ærinder. Gik fra Byen Kl 11½ Formd – hjemme Kl 3,40. = 4 Timer 10 Min. Pænt Vejr, kun en enkelt stor Byge. Løjtnanten er et stort Kvaj – Idiot – Pivs – volder Kval og Uro.

Søndag 4de Nov.

En dejlig fredelig og rar Søndag med Klaks der kom cyclende om Formd. Junge – Klaks – jeg en pragtfuld Tur i Odensebakken hen på Eftermd. Alle smukke Farvers Tid!

Æblemostsold til 1 Nat oppe hos ["oppe hos" indsat over linjen] Junge – Agravaren var med - han er extra!

Tirsdag 6te Nov

Gamle Ladersen ankom med Iltoget. Trods vældige Flytterub blev vi meget glade – de er jo aldeles brillante begge to.

Onsdag 7de

Rejste de igen. – Stærkt Flytterub Resten af Dagen.

[S. 26:]

Torsdag 8de

Flytte Rod ["Flytte Rod" skrevet med blyant over linjen] I højeste Grad Fl.R. – Mor synes at være meget ked over min Afrejse – og lidt ængstelig for hvorledes Pladsen skal blive.

Og jeg er ængstelig for hvorledes det skal gå Mor med Junge – de vil begge råde; dvs – Mor giver efter så meget, at det bliver kedeligt ----- Afsted kom vi da – på Toppen af et mægtigt Flyttelæs – Mornine – Be –

Gajen – jeg. På Il til Odense. Ophold. I Kerteminde Kl 7 Aften. -

Kerteminde Søndag 11te Nov.

Ja, her har man så været lige siden. Jeg sidder oppe i mit lille Lukaf i dejlig Varme – Gardinerne er ophængt her så ganske antageligt ud snart. Første Aften var lidt kølig: 1 Seng – en Tønde med Vandtøj – 4 kalkede Vægge. Et Lys i en Stage på Gulvet – koldt!

Men man er jo intet Pivs – selv om man jo nok er en Værelsesgourmand. Længes ikke hjem - ; det ærgrer mig lidt, at det har så lange Udsigter med at komme i Orden

[S. 27:]

dernede – Las og Be logerer hos de Gamle, og der spiser vi. Men skidt – dem om det – jeg kan jo passende passe mig selv.

Fredag 16de Nov.

En rar Dag – trods Regnen og Rusket og Kulden. Mor har nemlig besøgt os - jeg var på Banegården Kl ½10 – iført Træsko – Bøllehat – stribede Strømper. Så var Toget forsinket – 1 Time – en Vogn var gået af Sporet i Kølstrup; en Time var jeg udsat for Pøbelens Hån før Mor endelig kom. Det var så Sjov at vise Lejligheden frem – vi er jo nu circa i Orden – mangler blot Køkkenet og en Del Småtterier.

Og det var storartet at se Mor og få en Snak om alle Dele.

Efter den Samtale med Be for længe siden, ser jeg klart, hvor Mor forkæler mig.

Mor havde Breve med fra Elle og fra Tutte – som sædvanlig gir det jo en vældig "Udlængsel" – disse Breve fra fjerne Egne, som man ej kender - Egne hvor alt er Skønhed og Harmoni og Visdom – hvor Livet er ungt og friskt og nyt. Men her går man. Og sover.

[S. 28:]

– Bes Svigerforældre samt Uglen og jeg fulgte Mor på Banegården. – Jeg trak derefter her op på mit Kams – strygende Aftenkaffen derovre – foretrækkende en hyggelig Vadsk heroppe i dejlig Varme af den lille trebenede Ovn – men nu kan man jo dårlig gå i Seng – når her er Varme og Cigaretter – og Hygge! Den begynder virkelig snart at blive smuk – Indretningen heroppe. Uglen har nemlig foræret mig et mægtigt Selvportræt – der er bedårende smukt. Hun er skam brillant – så Mappen i Aftes og var knusende imponeret og begejstret. Uforsvarligt at sådanne Evner går i Køkkenet og susser fra Morgen til Aften - ! x) Christine Swane – senere berømt Malerinde ["Christine Swane - senere berømt malerinde" indsat med blyant efter linjen]

Bemærkes må, at Hedebo kraven til Elle blev færdig i Aften. Den er smuk og se: Det var den første Julegave.

Onsdag 21de Nov

Jeg ligger ["Jeg ligger" overstreget] Siden jeg var fuld af en Mælkeromtody man havde givet mig - og vilde notere på Sengen; men Lyset væltede med megen Bravour ned i mit Hoved – spildende mægtigt

Stearin i Parykken. – Vilde ellers have noteret om B´s Elskværdighed at sende mig til Odense at

[S. 29:]

besøge Mor – som ligger der af den gamle Skade i Benet – en Årebetændelse, som kom ved Mornines Fødsel for c 31 År siden. Det er en fortvivlet Måde at arrangere Moderorganismen således. – Nå, Mor blev glad ved mig, og det blev en meget hyggelig og morsom Dag. Tog med 11 Toget herfra og var så heldig at komme i Selskab med 3 polske Roepiger, med hvem jeg snakkede livligt
– ja portrafia mobitsch po polsken (jeg kan tale polsk –
Ja snarn – tse polche djæfschenta –
(jeg kender 3 polske Piger)

Dids jest oadna – (de er smukke)

dids jest djæssids –

(de er glade)

osv –

Meget sjovt og gemytligt samt lærerigt. Traf hos Mor – Tante Visse, som havde været i flere Dage. Mig venligsindet – men iøvrigt fuld af Galde mod Verden og de Mennesker som ere deri.

Var i Mørkningen en Del Quinder – naturligvis hos La Cour - . Frøken Voss og Ishøj stod begge ledige, men jeg stejlede resolut hen til Ishøj og lod Frøkenen glo – glane og "tænke" Butiken var fuld af Folk – Chefen selv var der. Jeg så til min Glæde, at Ishøj blev glad ved at se mig – og vi fik os en lang Snak sammen. Det er snart en kedelig Historie – man er en Køter.

[S. 30:]

Skulde have været hjem Kl 6 – men Mor gav mig Billet til Folkeconcerten i "Byens Forsamlingshus" - den første; så jeg blev til sidste Tog; var der så med Tante Visse. En dejlig Concert – norsk Folkevisseaften af Fru Mally og Hr Thorvald Lammers. De sang bedårende beggeto / og det var Olav Åsteson han have sovi so lengje.

Kom herhjem Kl 11 – da m Jubel modtog mig på Banegården Uglen og Karen. Marie var oppe endnu – vi drak Romtody – heraf fulde – og jeg fortalte dem Sjovheder fra det rigtpulserende Liv derude i det vide Verden – Odense (!) ?

Lørdag 24de Nov.

De har ligget her i Nat og vi har begyndt vor Menage. Den er jo lidt "gående" for mig, så længe jeg ikke er vant til Turen; men iøvrigt ret hyggeligt. Den skal nok komme til at gå.

Jeg købte en Flaske Cacaolikør og nogen Chokolade privat. Var iøvrigt bedt derover af Uglen – var der også en Timestid - . . velgørende, for jeg længes trods alt efter de gode og elskelige Mennesker

[S. 31:]

derovre. Fik så Uglen herop – og vi pimpede en Tidlang i Cigarer – Chokolade og Likør. Så gik hun – den yndige.

Hun er dog en Brillanthe.

Onsdag 12 Dec.

Ja, Tiden bener af Sted, og man må i de ledige Øjeblikke Dagen byder – sy Julegaver - stoppe Strømper – sove.

Jeg er gerne nede Kl 6½ hver Morgen – koger Havregrød – gør Stuerne i Stand – laver Kaffe. Nyder Morgenmåltid Kl 8 – dvs Las og jeg. Be det Skind ligger gerne det meste af Formd. for sin Kaffe. Jeg har adskillige Gange lavet Maden helt alene. Spiser Middag Kl 12 – Aften 6. Jeg er gerne færdig om Eftermd Kl 2-3 eftersom vi spiser præcist til. Når man så ikke skulde ordne og køre med Puf - gå Byærinder el lign – så var det jo en glimrende Stilling; men der er desværre altid noget extra, så Friheden er det skralt med. Dog blæser jeg den Ting et Stykke og går ud fra, at man dog er her for at skåne Be og behageliggøre hende Tilværelsen. Under dette Påskud skal jeg nok holde en snottet Vinter ud og nedtrykke alle frihedsråbende Tanker. Man er jo da ung endnu og har

[S. 32:]

muligvis Årene for sig. Men lidt om i Dag, som har været udmærket. Først Brevene i Morges fra Mor og Junge – hvor de taler om Jul og inviterer hele "os" derned i Julen - at komme Lillejuleaften – for Far vil ikke undvære os til Juletræsklipningen - og Invitation til stort Bal på Lykkenssæde 2den Juledag – man er ung og glad!

Og så: det er jo den gamles Fødselsdag; jeg var derovre i Morges tidlig at gratulere samt aflevere et Par Mundkopper som vandt Bifald. Endvidere havde jeg til Lejligheden telefoneret til Klaks – om han dog ikke kom og overraskede. Nej, det var der ikke tale om - Termin – Travlhed osv. Så kom et galt Punkt på Dagen – de derovre havde i Går bebudet en Invitation – som udeblev og vi havde ingen Mad og ingen Penge at købe for.

Startede endelig en Middag af ingenting - men sent blev det. Kl ½5 gik jeg op at klæde mig om. Ked af det var jeg også over Klaks. – Da vi så sidder ved Aftensbordet – træder Klaks selve ind af Døren – jeg blev strax helt fortumlet af den gamle Skade – den store kønne strålende, som man engang elskede så længe – ohe (!). Jeg fik i en Fart varmet

[S. 33:]

en Dyrelever med Tillæg (Las har skudt 3 Dyr i Dagene!) og Klaks nød Spisen her – sammen med mig for Resten – Ja Las måtte af Sted til Teknisk Skole – og Be måtte hænge i med sin Julegave til Elle, der skulde af Sted i Aften. Siden gik vi to så over til de gamle til en stor Chokoladehalløj med alle Meyerne samt Hr F.

Ganske hyggeligt. Dog er Klaks langt flinkere og sødere herovre hos os – de Mennesker har en sær Familietone – så gode de end er. Så gik Meyerne, og Klaks og jeg gik over efter Amerikasendingen og vi gik på

Posthuset med det. Siden røg vi en Cigaret heroppe – og havde det så rart igen – men o Rædsel og Afsky – så kom Fru Larsen og råbte Vilhelm og han måtte af Sted. Marie var knusende gal, fordi han gik med i Byen – den Mær hun er.

Nå - brillant er det, at han kom og det er dog takket være min energiske Indgriben i Telefonen.

Nu må jeg i Seng – den er 12 og man må jo op og have til Side i Morgen, at der kan blive lidt Frihed at gå på Sokkerne i.

[S. 34:]

[Tegnet på siden:]

[Kruseduller]

[Tegninger af en kat og to hunde]

[S. 35:]

Sneen Frost – Kaner – Måneskin

Torsdag 31te Januar 1901.

Der er et Ordsprog, som hedder: Gammel Kærlighed ruster ej”. Jeg har aldrig forstået det rigtigt – eller måske endog misforstået det – før nu, da jeg må erkende det.

Når en Kærlighed gennem År har vokset sig fast i et Menneskehjerte, så skal der også År til, før den Kærlighed svinder bort.

Det var Tirsdag – nu sidste. Og jeg var så jublende glad hele Dagen – sikker på, hvem der kom om Aftenen.

Vi skulde ellers have Aftenkaffeselskab: alle Meyerne og Kærbyhuserne – ialt 12. Jeg virkede i Køkkenet, mens de spiste til Aften – Be og Las. Så – nu måtte han være der – jeg gik ind – og så netop bankede det – og han kom – den store smukke strålende Klaks!

Omsider kom det hele Selskab og Kaffen blev drukken.

Jeg havde Varme og Hygge og Tobak her i min Hybel og bød alle de unge herop Klaks - Erhard og Marie Meyer – Karen og Marie samt ego. Vi havde det

[S. 36:]

og jeg nød at have Selskab heroppe – men min største Glæde kom dog nok ellers fra – ja fra Klaks.

Ved 11 Tiden gik alle Gæsterne – jeg var indtil Hjertebanken, mens de fra Kærbyhus tog Afsked – men Klaks holdt da igen. Han skulde dog sige Godnat til Las, som i Øjeblikket var hos Drengen. De andre gik – og jeg var sjæleglad. For det endte naturligvis med, at Klaks og jeg fik Aftenen for os selv heroppe hos mig. Han var så brillant og sagde mig så mange af de dejlige Vers - - og så – gik Tiden – og Lyset slukkedes – jeg fulgte ham ned og vi sagde hinanden Farvel derude under den høje frostklare Stjernehimme – og alt var så skønt og så dejligt. Et sidste Kys – og vi måtte skilles.

Jeg klædte mig af i Mørke – så ved Månens Skin, at Klokken var 2; længe lå jeg vågen og tænkte på ham, der skænkede mig så megen Lykke - hang

ved hvem jeg atter følte et Træk af Ungdom – og Frihed.

Og den næste Dag var vi om Eftermd. en dejlig Tur i glitrende Frostsol-
[S. 37:]

skin – gennem Hverringe Skov til det dejlige Slot. Så rejste han om
Aftenen – og siden hen har jeg ikke haft en glad Stund – og det er som
hele mit Indre vil fortæres af Længsel og Savn –

Pause

Onsdag 6te Marts

Ak - så længe siden! – Og i Dag er Elle – vores lille goe Elle – 25 År! Det er
til at blive helt vemodig over at hun går der så langt væk fra os allesammen
– og bliver ligeså stille – til Års. – Der er jo hændt en Del siden sidst
[S. 38:]

både af stort og småt.

Det er i Dag netop 8 Dage siden Be fik sin Dreng – sin N_o_2, som vi dog
alle var så sikre på vilde til Pige – ug.

Puf lå vågen under hele Historien, som blev om Natten. Først da Ungen
førtes ind i den anden Stue, rejste Puf sig i Sengen – pegede og sagde:
Døren. Fra Las' Arm trak han selv Døren af og råbte "Tit" ind til "Systan".

Jeg var den Nat efter Madam en hidtil aldrig forsøgt Branche.

Afbryder.

[S. 39:]

Mandag Nat 25 Marts

Ja, det er bevægede Tider, vi lever i. Dog fulde af lidt nedbøjende og til
Tider trivielle Bevægelser – som f Eks, når Puf har Perioder, hvor han
skider 4 Par Klæder fulde daglig og den lille skider jo ustandselig hele
Dagen igennem, så her er en evig Blevadsk som jeg dog snart har vænnet
mig til.

Stakkels Meyers er dårlige for Tiden. Forkølede. Gamle Schondel var her i
Går og i Dag til den lille. Fandt ham dog ikke alvorlig syg. Be vilde dog
våge i Nat – hvilket jeg frabad mig og overtog. Hun ser elendig ud, Be.
Sidste Nat vågede vi også. Dvs, jeg fik Be til at sove til ½1 – så kom Las fra
Kjøbenhavn, hvorfra vi havde telegraferet ham. Kom i Vogn fra Ullerslev i
forrygende Snevejr – og Søndag var det herligt Forår – så varmt. – Vi drak
en

[S. 40:]

hyggelig Kaffe, hvor Las fortalte om al deres festlige men anstrengende
Fernisering derinde. ½ 9 slukkede jeg og sov til ½ 9 i Morges. Og nu
sidder man her – med kold Kaffe og Honningemad og kan alligevel
næsten ikke holde Gluggerne åbne – den lille sover naturligvis støt hele
Tiden og lader sig ikke mærke med det mindste. Men Be er jo én Gang så
overdreven Angst. Jeg har skrevet et mægtigt Brev til Tutte og nu venter
"håbløse Slægter" af Herman Bang på at blive læst videre – den stakkels
Be er bestandig herinde til Natten. Allerup har hemmelig lånt mig den –
Frk Fibiger nægtede det af sædelige Hensyn. Bogen er

Langelandsgrevens.

Og så stimulerer mig bestandig Tanker om Dagens Held – Jeg har set
Gestanden for min Kærlighed.

[S. 41:]

Havde funden mig et Ærinde til hans Forretning. Marie var med der ude –
så kom Genst. for min Kærlighed fra et indre Lokale og svævede lidt om
derinde, og mens Komisen expederede sig, luskede jeg til at se i et Spejl
at Genstanden for min Kærlighed stod der bagved og – kiggede på mig! –
o indvendig Fryd!

Betaget kunde jeg imidlertid ikke se til den Side, hvor han var.

Så blev jeg altså dog indtaget i denne lille spinkle Skikkelse med det
intelligente Hoved, som hver Dag går Morgentur her forbi.

Hvad går dertil har bidraget er, at alle rakker ham til; at han rejser ud af
Landet – helt til Ægypten undertiden – hver Sommer, at han og mænger
sig

[S. 42:]

med Rakket her i denne Fedteby – er dog kun en Fordel.

Nå – det hele er jo halvt en Spøg – endnu. Jeg bare går og håber, at dette
Menneske er, som jeg tror ham.

løvrigt er jeg tit ked af det Hele, fordi al Tiden går med til Rub og Skrub og
Blevadsk og det er dog ens bedste År – der ryger. Og dog – på en Måde
har man vel inderlig godt af at ligge på X [et kryds tegnet med rød
farveblyant før linjen] Stenbænk før man får Fjedermadras.

De gode Udstillinger derinde har jeg lumsk en svær Lyst til.

Og vi må skam gå derind – Be og jeg. Og Tutte kommer snart – og
Sommeren. Og jeg har fået Anden herved – og her er jo så Fandens kønt
alle vide Vegne her –

[S. 43:]

Vandet er så vidunderligt pragtfuldt altid – og vi går mod de lange Dage
og de lyse Nætter og Uglen er her – og jeg elsker hende og vi kan så godt
sammen.

[et kryds tegnet med rød farveblyant før linjen] Og jeg har fået mig et
Trikot - en virkelig Cirkusdragt – syet på Hullets fineste Systue – kostet 10
Kroner og på let Gø[ulæseligt] betalt.

Og der bygges på Las og Bes hus – så alt er en Fornøjelse – Grunden er
færdig om et Par Dage. Og i Dag Brev fra den Frie – Las solgte to Billeder
á 160 Kroner. Brillant.

Nu må jeg til Håbløse Slægter – bare Øjnene slår til – eller rettere: ikke slår
til – de er så sære – jeg må trave hvert Øjeblik og slå kold Kaffe og
Honningmad i Blodet.

[S. 44:]

Onsdag 27de

Sov til 5.15 – det var nu flinkt. Kaldte på Las, og travede så lidt ud – i den herligt friske Forårmorgen. Frostklart var det, og Morgenrøden lå ud over Vandet. Enkelte små Både gled stille ud fra Havnen – at begynde deres Dag; og langt ude skimtedes Røg fra store Dampere. Det var så stille og så smukt. Oppe fra mit Vindue så jeg længe på det altammen - klædte mig så af for det åbne Vindue – og sov ind veltilfreds - . Nu er det Dage siden; men dog er jeg søvning endnu i Aften; skønt en Artikel til Kerteminde Avisen – venter halvfærdig – på mit Bord – må jeg dog i Seng – man er indisponeret, når man mangler Søvn.

[S. 45:]

Søndag 14de April

Da jeg kom ned i Morges – først $\frac{1}{2}$ 8 – havde Las været oppe længe; gjort Ild i Komfuret – lavet Kaffe taget ud af Bordet efter Aftensmaden – og sat alt til Side. Sligt rører mig.

I øvrigt en festlig [ulæseligt]dag. Man bliver desuden lidt efter lidt ret praktisk og flink. Dede har besøgt os – på Cycle – og han er så hyggelig og taknemmelig at have.

Vi var på Molen sammen efter Middag – i herligt Forårssolskin – mildt og friskt. Siden med Las på Torbystranden – hvor vi vadede om i flere Timer efter Vibeæg. Fik 17, som vi åd til Aften. Siden Kaffe med Vine – Kager. Og så fulgte jeg Dede ud af Byen – drivende Medvind – brillant. Dede meddelte,

[S. 46:]

at Tutte kommer fra Sveits i Aften – i Aften - til Odense Kl 11. Jeg følte kriblende Lyst til at labbe med derud at råbe vivat – men gjorde det dydigt ikke. Å hvor jeg hader og foragter mer og mer min egen Person – endda det var Synd at sige, at jeg hernede får Tid at gå op i Selvbetrægtninger. Men at man dog også er født så fuld af Lunkenhed – uden en eneste hel Følelse i sin Sjæl, går man dog og kludrer og mener, at man elsker. Elske elske – ja det er et stort Ord – for stort for mig, som aldrig har elsket og aldrig vil kunne.

Junge har sagt det – "hvad jeg mindst kan lide er, at Du holder jo ikke engang rigtig af ham – Du kan tale så lidt pænt om ham - !"

Holder jeg ikke af ham?

Men I Guder – hvad er det da? hvorfor er jeg helt som fortryllet, når han er der – kan ikke tage mine Øjne fra ham – kan ikke tænke på nogenting andet – og kysset når vi igen er alene. Er det Synd?

[S. 47:]

Er det Svig med Kærlighedsguden?

Men elsker jeg da virkelig ikke?

Nej – nej – nej – den kan jo ikke elske, som ej har sikker Tro på sin egen Kærlighed.

Så gå da ad Helvede til! Og forbandet være den Stund jeg blev født med

Lunkenheden i min Sjæl - Åndløsheden i Hjernen -

Tirsdag 23de April

Det er bleven Forår imidlertid - med glitrende varmende Sol over Vandet - som er herligt. Og det er lange lyse Dage - lyse Aftner, hvor man er fri - og går - med dem

[S. 48:]

herovre - Uglen er hjemkommen - og har ført med sin store - store Veninde - Kunstnerinden Agnes Jensen, som skal bo der i Sommer at male Uglen. - Og Tutte - Annie - Mornine - kom dumpende ind her en Dag og var fra 2 Tog til 7 ½ Aften.

Det var brilliant dog at få dem frisk fra Fad - Sveits - de var beggeto extra - og de gjorde stormende Indkøb (eget Forslag) hos Genstanden for min Kærlighed - som o Jubel - selv expederede! og vandt naturligvis strax deres Bifald.

Og Mor var her i Søndags - kom Lørdag Aften - hel overraskende. Det var brilliant. Og havde Fødselsdagsgaver med til mig - Kjole - 50 Cigaretter - 1 Pund Chokolade - 2 Kroner - [ulæseligt ord]!

Jeg har røget og ædt lige siden. Og Mor lå her på mit Kams - jeg nede på Sofa. Da jeg fulgte op om Aftenen, sagde Mor, at jeg ikke måtte ikke tabe Modet men Skrubberiet her - det var til sidst en Ting man havde Gavn af - åja, vel nok. Og så var der noget,

[S. 49:]

Mor blev ved med at tale til mig om. Det var angående et langt Brev, jeg nylig sendte hjem - og Far havde sagt - men hør - der stikker jo [et overstreget ord] en hel Forfatterinde i hende - - og siden, men det er vel for Resten ikke værd at sætte hende op på. - Det gjorde Mor alligevel sit til. Tog det på sin praktiske Måde: skulde virkelig sende nogle små Noveller ind til et Kvindeblad - kunde måske tjene lidt derved.

Og dog - det gjorde Indtryk på mig. Det er jo en Lyst, der meget længe har plaget mig. Jeg føler Trang til at skrive om alle disse sære Mennesker og om deres Liv og Vækst - i den røde Gård og i de gamle Haver. Og om dem hjemme - som altid var anderledes end de andre - "af Egnens Folk". Men ak - Evnen mangler; jeg kan ikke få ordnet i min Hjerne Stoffet. Det klumper sig sammen og ligger hulter til bulter i et kaotisk

[S. 50]

Virvar - så falder noget fra hinanden - trænger sig frem og vil behandles. Men det hele bliver til ingenting - igen bare og plager. Herren unde mig Forløsning - at noget må bryde ud - eller at det hele styrter sammen og Trangen dør med Evnen, som aldrig var.

[To tomme sider]

[S. 53:]

Barneleg.

Landet hed Thopedéaland, og det var Børnenes Land. Og det lå midt imellem Hjemmene - fem Minutters Gang havde hvert Barn - så var man

udenfor Hjemmet og Skolen, Forældrene, de store Sødskende og Lærerinden, borte fra Forpagteren på "Gården" og den strenge Forvalter – borte fra hele den store, kloge og vigtige Verden, som Børnene ikke forstod og ikke holdt af, fordi så meget morsomt dér var forbudt, fordi der herskede Skoletvang med Lektuelæsning, som Børnene slet ikke indså Nyttens af. Men omme i Thopedealand, der var noget at tage fat på, der var Arbejder, som var værd at slide med, for der sås Frugterne. Landet var et langstrakt Engdrag, lidt sumpet om Vinter og Efterår, men frodigt og smilende hele Sommeren og bevokset med tætte Ellekrat hvorimellem prægtige Elletræer nu og da hævede sig, og så var der vilde Buske af Ribs og Solbær i Mængde, og gennem alt Krattet slyngede sig Humlerankerne, der om Efteråret hang fulde af store prægtige "Humlekopper" - ! På den ene Længdeside begrænsedes Landet af Åen der malerisk slyngrede sig mellem sivklædte Bredder – Eng på den begge Sider. Landets anden Grænse dannedes af en høj

[En tom side. S. 55:]

og lang Lerskrænt, helt bevokset af høje Bøgetræer og Nøddekrat. Ovenfor Skrænten lå en af de store Marker, der sammen med Thopedealand hørte ind under Herregården eller "Gården". Således så Landet ud, dengang Folket kom og tog det i Besiddelse. Kernen af Folket var: Dronning Mizzl, Anføreren Thor og Styrmand på Flåden Frøken Dirtsaa. I Tilfælde af Krig eller når et svært Arbejde skulde udføres, indkaldtes et Par Husmandsbørn: Drengen Peter og Pigen Mie. - . Der var en klar Septemberdag, da Kernen af Folket samledes første Gang i dette Land og fandt Stedet passende til der at anlægge Kongeborgen. Grunden blev valgt og Arbejdet begyndt.

(Lord!)

[Herefter mange ubeskrevne sider i hæftet/dagbogen]

¹ Det vides ikke, hvem Ægteparret Monica var

² Rasko var en hund

³ Dora var en hest

⁴ Frk. Bertelsen var muligvis Agnete/Nete Amstrups barnepige.

⁵ Det vides ikke, hvem Christian Knudsen og Hans Bech var.

⁶ Maleren var Fritz Syberg.

⁷ Egelund eller Lundsgaard, Lumbyvej 56, Lumby, var oprindeligt en tvillingegård (Arkiv.dk).

⁸ Andreas/Dede Warbergs ven Grove-Rasmussen kendes ikke.

⁹ Studimse er formodentlig Harald Balslev, men Thorvald Balslev bar ofte samme kælenavn.

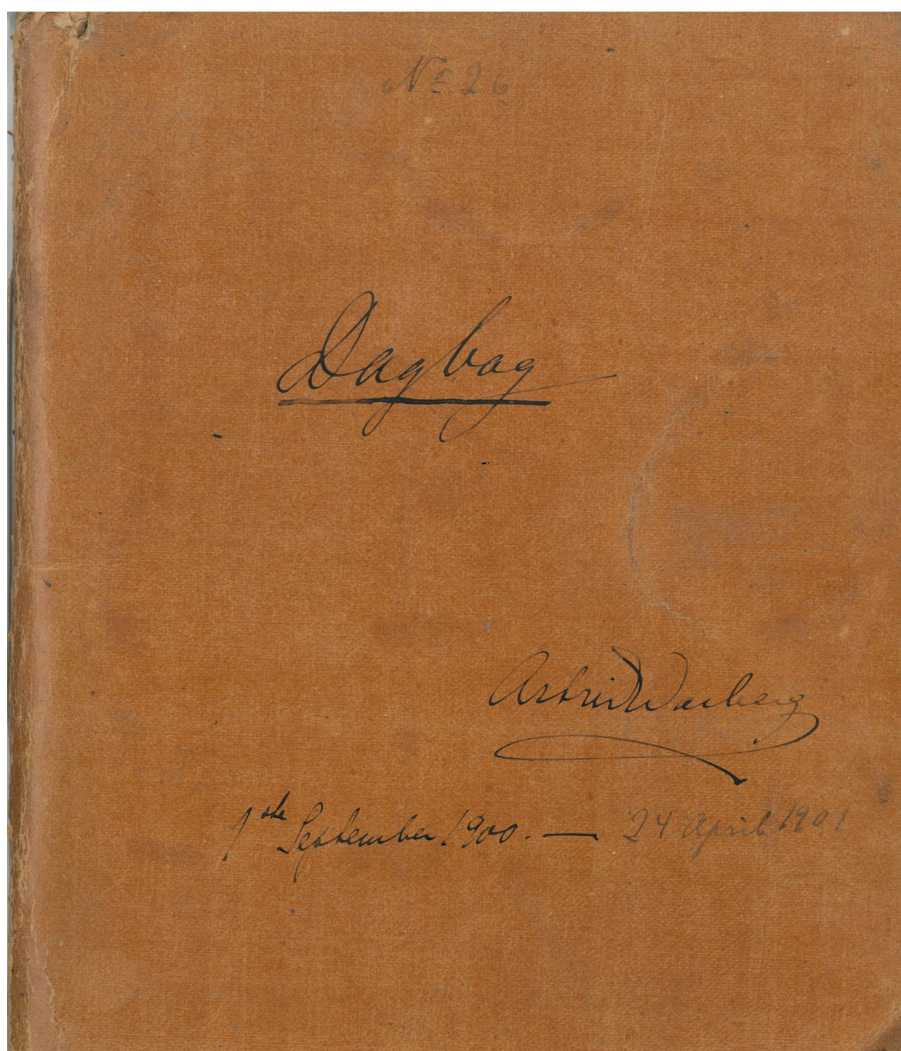
¹⁰ Det vides ikke, hvem Harald Leth var. Maleren Harald Leth blev født i 1899, så det kan ikke være ham, der kom på besøg på Erikshaab i 1900.

¹¹ Det vides ikke, hvem Christiane Munk, Wøldike og sidstnævntes søn var.

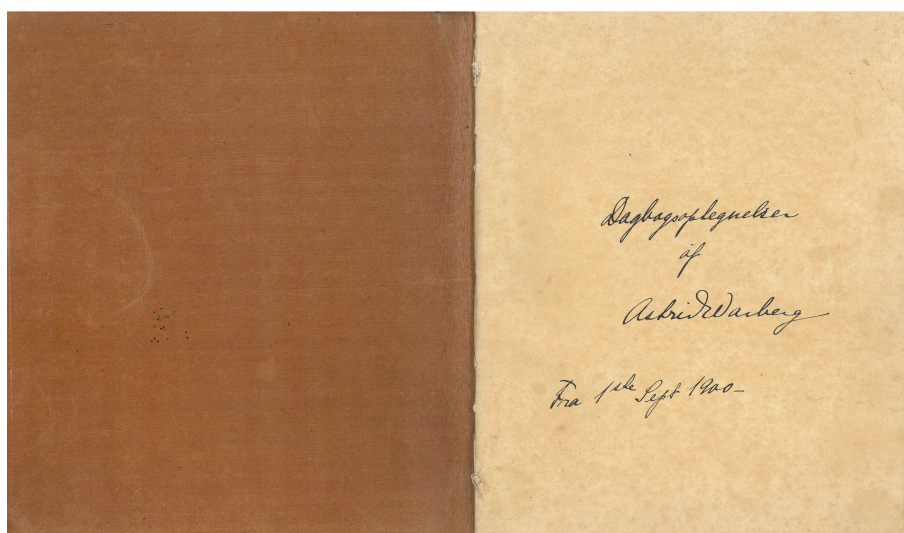
¹² Dahls Dragten var muligvis en del af reformdragten, som Astrid Warberg og flere af hendes søskende var optaget af i deres ungdom.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

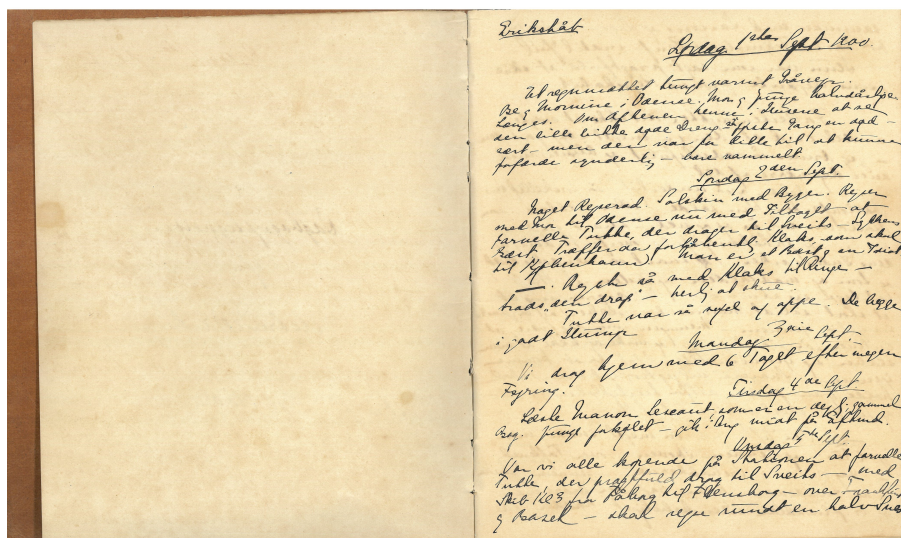

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

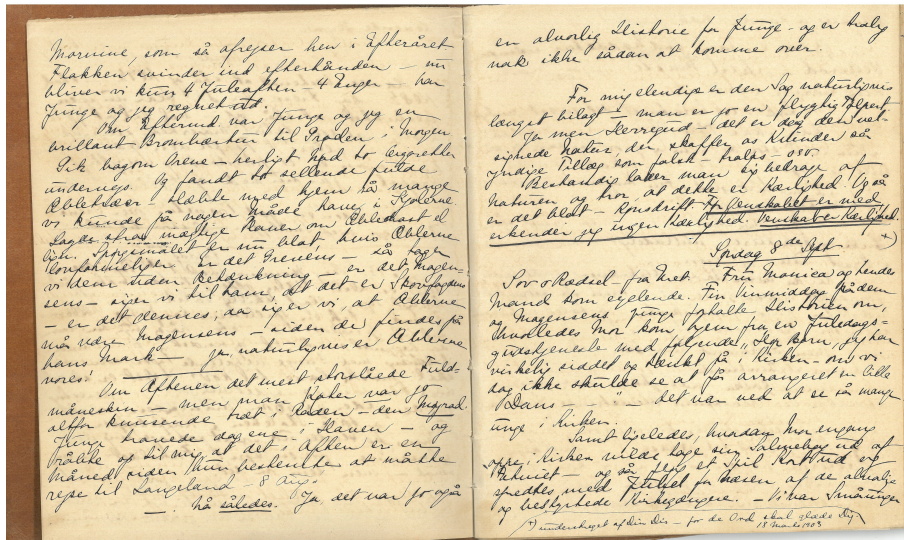
NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

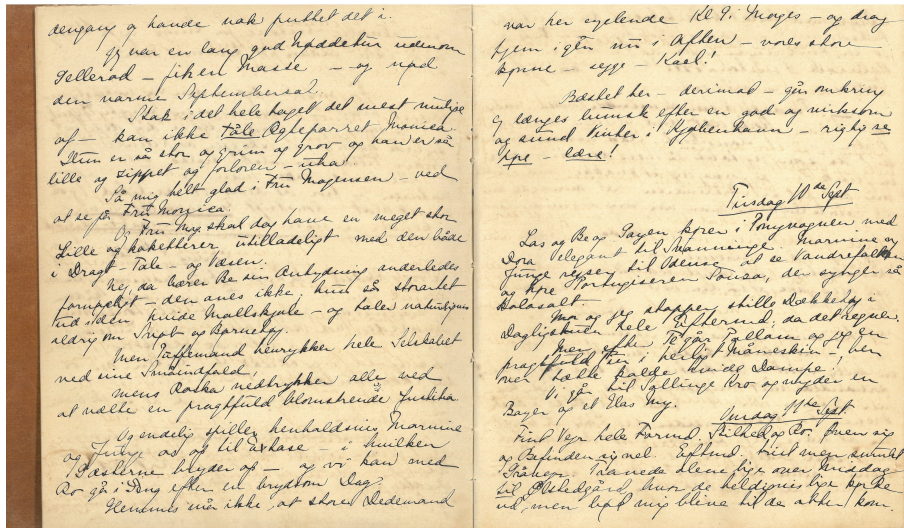
NY CARLSBERGFONDET

<p>sammen med Lancers og Begjær, der for has en Familie, Seng inaktig still stem var som sagt kroghold at skide ; sine elegante yngre Republik.</p> <p>For Reichen ogler det ikke at angre andst end at den er meget alty partiden - og bruen is radikaltulad af alle med piled dog adre af det</p> <p>der er ogs underligt; is prokolligens Ballonfarer kan falde - eller nekone: som helleren der for og ved - snart glad og virkom og forholdsigstulad men for hendes og dens Smulvorker - og snart is uendelig stid og om og madfalden og viden al Kraft vil hat begj er admenen til det angrenang at at skat skidit menneske skide af vigeude implyt igennem - meninger nu dog isore, at enheit for sig at fære og smke og ikke at man skiden sig igennem tiden blot for at komme igennem - Marere vil sig for, lat man skal holde sig for den alle hestillelende Tid og tid det skid matige ind af den</p> <p>Den Tjerner ud en meget ensom, man god Ten - og igennem skonen - over Tofteud - der for alle. Trebakkerne - og gulim Tredsten - at Sanden og - hem, hat det Marere - og is flunkken lidenskabeligt Tjerner i de</p>	<p>den ende Begjær.</p> <p>Tirsdag 6te Sept.</p> <p>Kander heidem at alle af 1872 - skad 1883 - dog Dremsdrudt kan in igem bedskidit at alle af - vil vil at fore rogt - al den dygtige Angerhed uendker alvinden eller - for den lade Tander, hvor man is et phobolof og imyphog Kroghol - for mit sed og byger for her.</p> <p>For siden en god Trævelen over Orne Turbuog med Sultog - is elvædel ind.</p> <p>Tirsdag 11te Sept.</p> <p>Uge 74. Re og Marere med i det Top i Marere dette er - det lialy offe - her har blide fæd hædte for sig skidit Valerimog skide Tidit - tid den spillokine has fære - eller vil vil spidskidit etc. Kraft for her man is Anger med det og andet, Re - inden holdt med 3 unge lialende Paper som skal gæde have det her - det er skidit med Finsensene, og det med for lina fære for nu de vider gi 30 om Marerens for alt for her og fore Skatken af Kroghol for mens for kende is og at fære for det remanne - for en for! Forhadet er mig imod - men den nu det.</p> <p>Uge 75. at gi Ten for Kroghol, at den Top for. Ber for alle - at den Ten og vil gæde have</p>
---	---

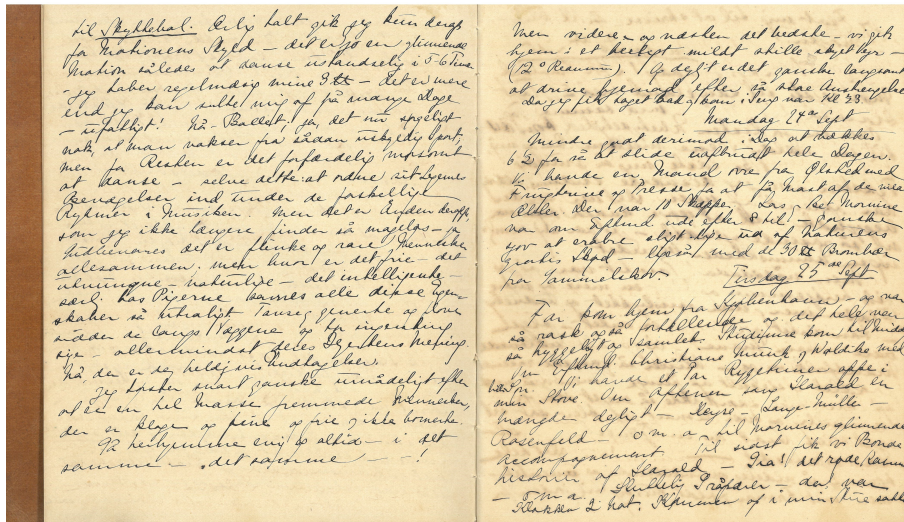
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

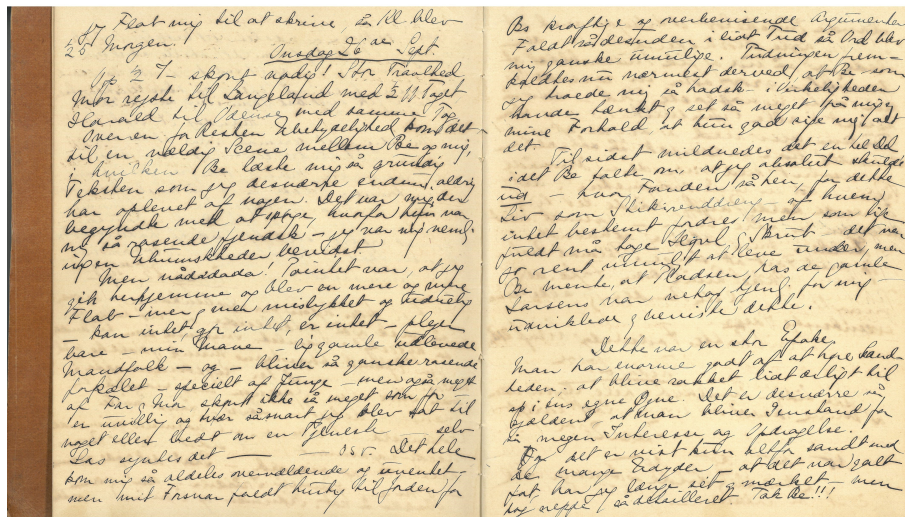
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

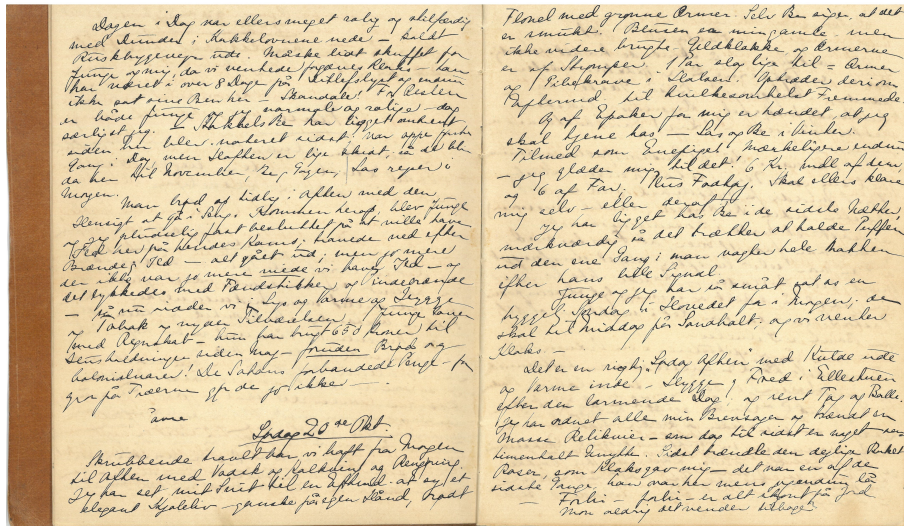
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

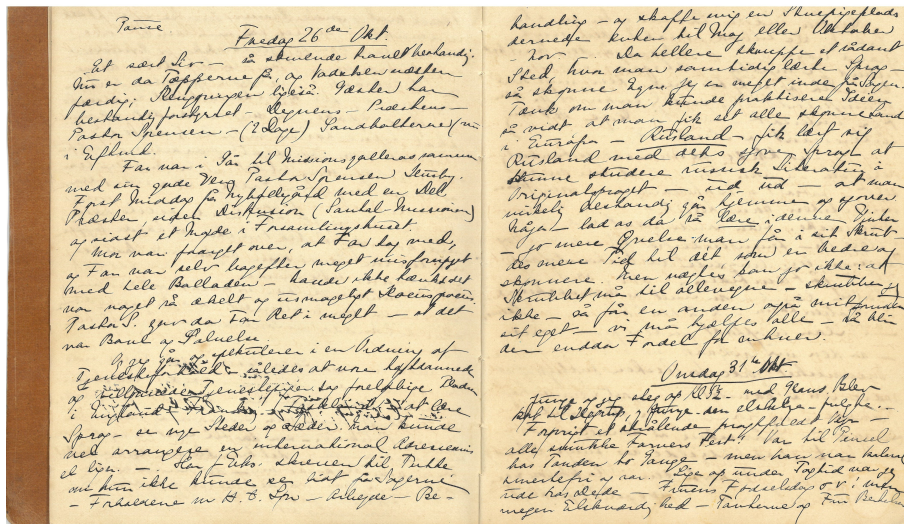
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

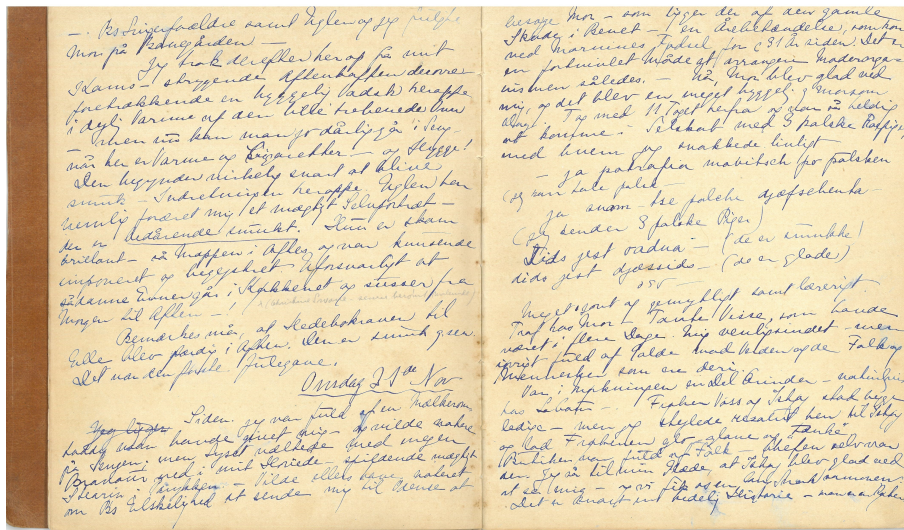
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

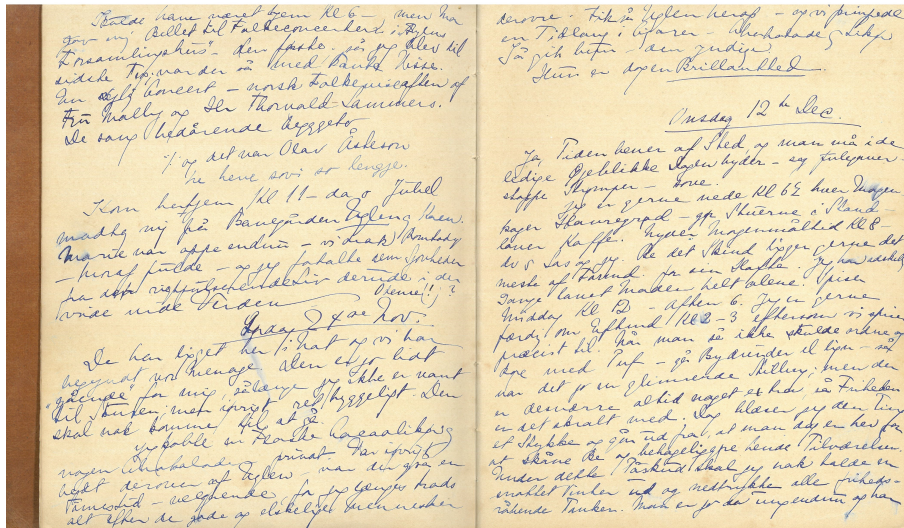
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

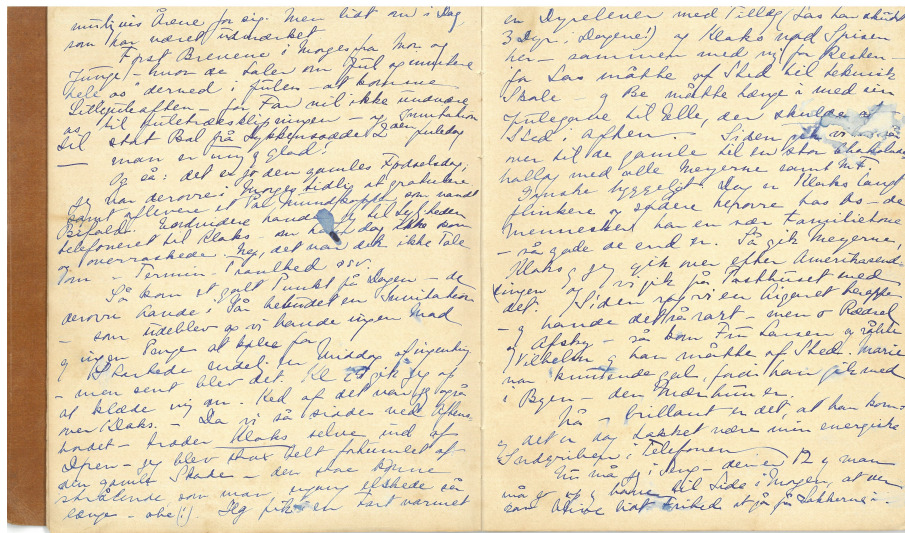
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

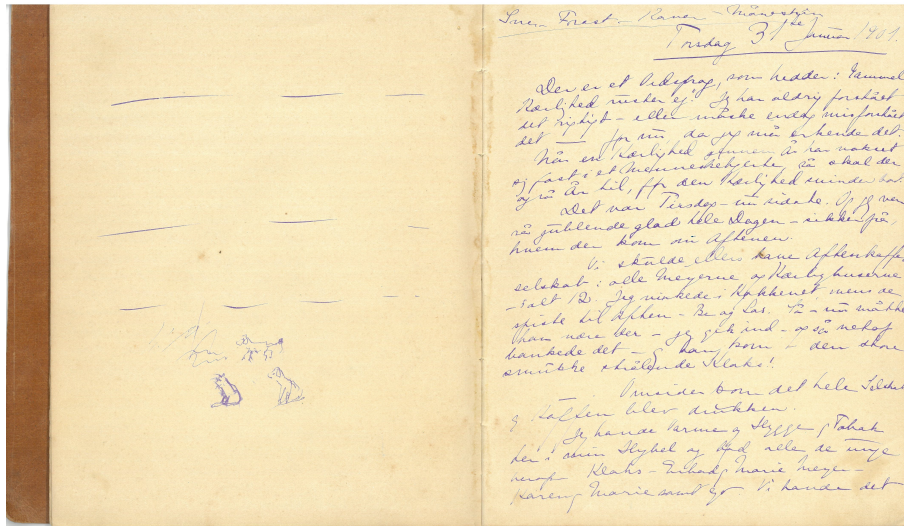
KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Linn. Datter - Klavs - Datter
Torsdag 31de Januari 1801.

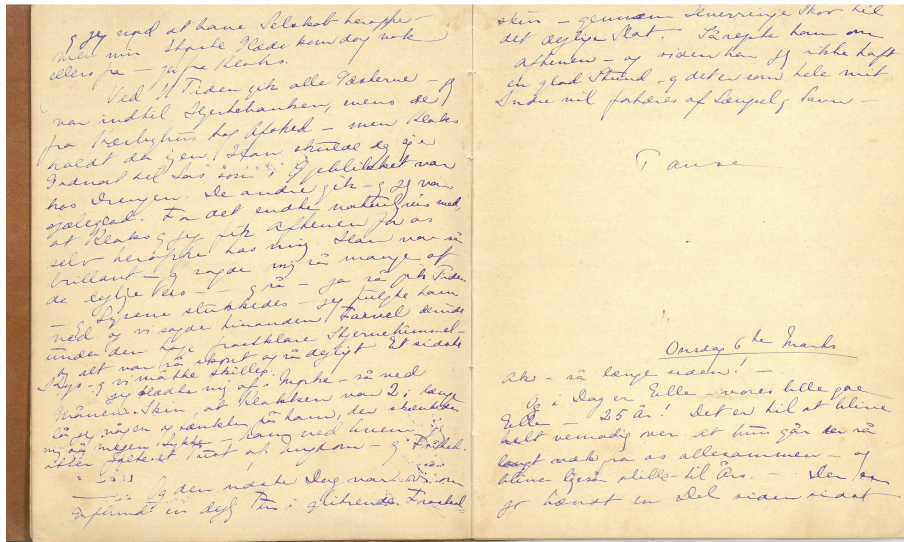
Alles er et Afskyd, som hedder: Pimmel
Kærlighed mælte sig: Jg har aldrig foretaget
et Nytt - eller mindre end mig foretaget
det - for mig da jeg var i Kærlighed det.
Når en Kærlighed afviger, så har man vist
og føler et Melancholisk, og skal det
og så er det, for den Kærlighed minde sig
aldrig var Torsdag - en sidste. Og jeg var
nå gubblende glad alle Aften - ikke på,
hvæn den kom om Aftenen.

i. stalle blev kom Aftenkaff
selskab: alle Meyerne og Karly hvedne
sagt D. Jg mælte sig. Kærlighed, men de
opvædt til Aften - og af det. 72 - nu mælte
hvæn mere her - og gik ind - og så se det
kærlighed det - kom form - den skøn
smukke skildrede Klavs!

Minde kom det hele Selskab
i. stalle blev det skøn.
Jg havde kom og sigte i Taket
her i min Skjæl og det alle de nye
næst Klavs - Datter, Marie Meyer -
Marie Marie and for i. havde det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

både af småt og stort
 det er i den udførelse & de siden
 der fik sin Dreng - sin søn, som
 vi dog alle man har sikret på mure
 blide Lige - mig.
 Det er siden siden hele historien
 samt alle om Handling. Det er
 Gylden Lorens ind i den anden stue
 og alle det er i den - og alle i
 Drenge. Fra den arm har han
 selv og en af de reelle. Det er til
 "Drenge".
 I nær den hat efter madam
 en kvind aldrig frengt Branche.
 Afhøven.

Mandag Nat 25 Maaned

Ja, det er den samme Tid, vi lever i.
 det faldt af det veldannede i Tidens
 krigs Besættelse - som f. Eks. når
 Prof. har Periode, har han stude
 om Kæder faldt og - og den lille
 skiden for ubestemt hele udførelsen
 men, i her er en af de skikkelser
 der er dog svært kan man set i til.
 På de to dage er der for Tidens
 Faldt. I samme Schoudel man her
 i den i den lille lille. Faldt har
 en ikke alene sig. De vilde sig sig i
 hat - hvilket er frakodt sig og ned.
 Som er skidt ind i den. På de
 hat sig sig sig. I den 18 juli den til
 at er til 31 - og som den fra
 i Pludselig, kun for i det lille
 skellet har. Den i den i den
 i faldt den sig - i faldt kan set
 holt fra - & varmt - i den

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

lyst. Ruff, hvar det faldt om
at deris faldte men anskede
tervoring derinde. 1/3 stude og
sot til 9 i Tross. Gaa ind
om her - med Ruff og Lunge
ad og har algeud vidensk. bibe-
lain Højere alue - den lille
men naturligt ofst hele Tiden
der og ikke merke med det mindste.
en De er jo in Gang i med de
og i den skene et godt Brev
at Tulle i en venke, hellese Ruff
i Sermonen har et ikke det mindste
den skikke, og en vordent. hermed
Hakten. Alletid har kemist. Cant
den - Fik Fik næst det af
dele Trossen! Bogen er Trossen
revers.
i så skinnende en bestand.
tanke om Lørens Lede - og har
at Trossen for min Ruff.

Stunde funder og et Arinde til
hans Forreling. Mani er med
der inde - og som det for min
kørlighed for et indre Lohale og ender
Lohale Arinde, mens Ruffen
opreder sig, biskede og til at se
i et spejl at Trossen for min
kørlighed skal de bage og bage
for sig! o vidende Trossen!
Belagt kunde jeg imidlertid ikke
se til den Side, hvar han var.
Lø blev jeg alki dy indlagt
i denne lille afvinkle Skikkelse
med det iukelgeude Lovet, som
hvar dy for Trossen her faki.
Løval giv dekil har kideget er, at
alle vedder han til, at han rege-
nd af Lødet - helt til Ruffen indviken
hvar Lørens. At han g indviken

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

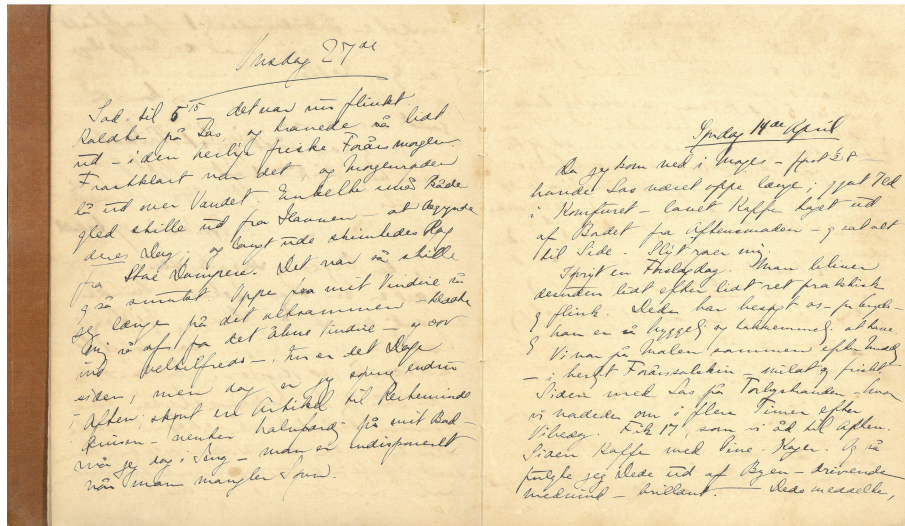
med Raskel her. kunne Feddele
- her dog kun en Tædel.
Hø - det holdes for holden
Sops - sutton. J. lare for j. kaber
at dekke menneskene er som
han ham.

Hvis en sig til det det Skole
færd al Tidens for med til Plet, samt
Blevendok' g' det en dog hos betalede
en øger. J. dog - for en hvide her
man ved inden g' det af at dog for
Hønhøns for man for Høhøns.
de gode Høhøns - kendte
her J. tunde en søer J. det.
of si en dog for det - det
J. Talle kunne snart
J. J. Rasmusen - J. J. har færd
J. Sørensen kendt - J. her en for en
Fandens k' det alle vilde byer her

Handelen i viderunder det præfekt
al tid - vi for med de langslige
J. ac for Raskel J. Høhen en her - J.
J. elsker herde - J. vi kom de
J. det samme.
J. J. har færd sig et Tædel -
en vilde det kendt - og det for
Høhøns - kendte J. det - kendt
Høhøns for det J. Høhøns kendt
J. de byer J. J. det det
is det en en Høhøns - kendt
en færd en et for Høhøns - J. det
Børn for den Tædel - J. det det
Billeder i det Høhøns. Brillant.
Her en J. det Høhøns Høhøns - det
J. Høhøns det det - det det det: ikke
den det - det en det det - J. det det
Høhøns Høhøns J. det det det det
en det det det.

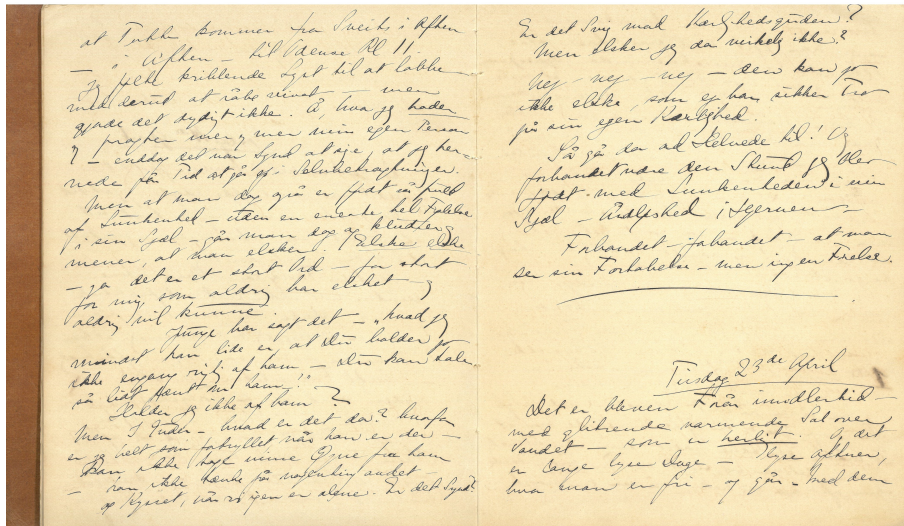
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

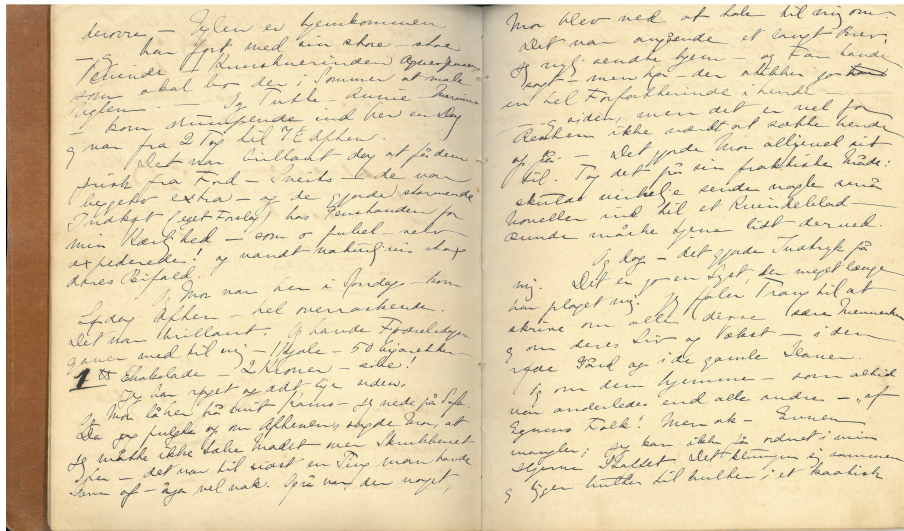
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

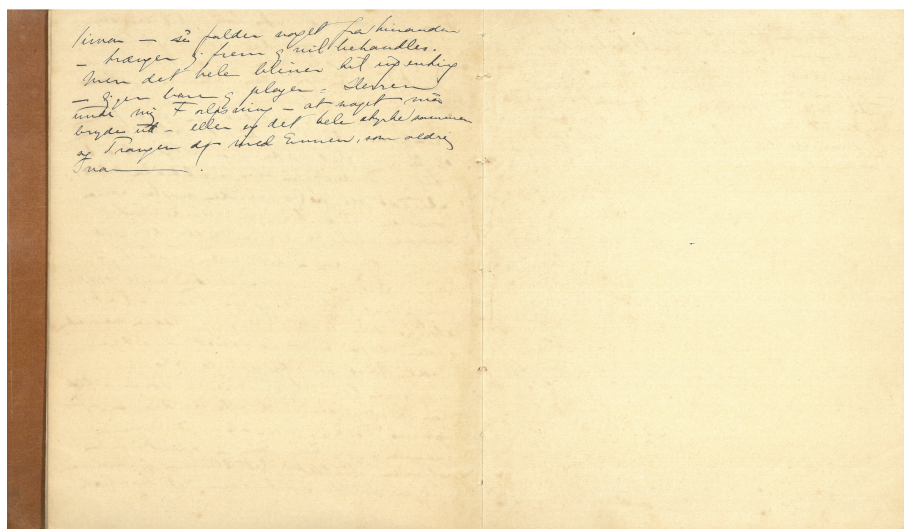
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

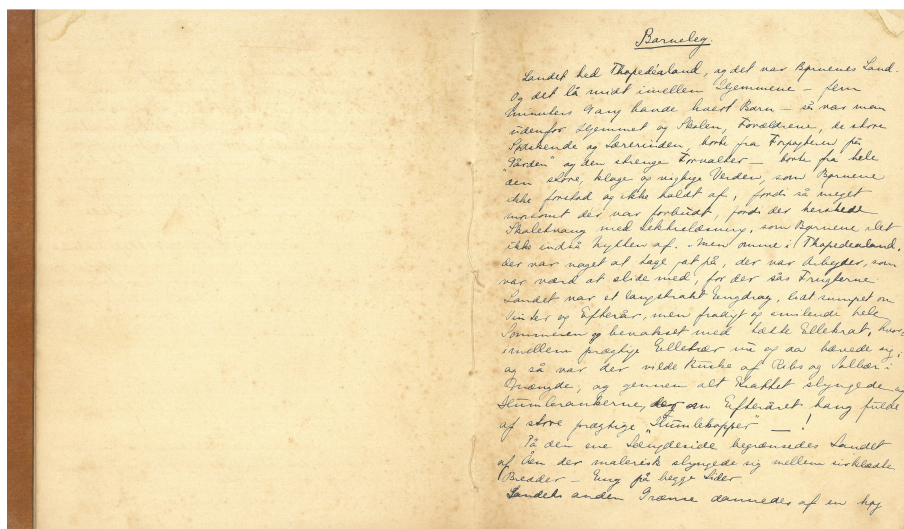
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

